

Wodymidaj – Kwiat Jabłoni

Wrzuceni są w świat
I wrzuceni są w siebie
Wszyscy pod niebem
Czy będziesz żył tak jak pan
Lub gdzieś pod płotem i sam
Tego nie wiesz
Czy będziesz żyć pośród gór
Lub może miast wielkich mur zasłoni je
Wrzuceni w siebie
Jak wielki pożar jest świat
Co wiecznie trawić się ma
Od nieba aż po ziemię
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Niech z nieba spadnie na mnie wielki deszcz
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Jak wielka rzeka wpłyn i uratuj mnie
I wciąż poznają ten świat
Poznają gwiazdy i ziemię
Wszyscy pod niebem
Czy poznasz świat lejąc łzy
Czy w zgodzie z nim będziesz żyć
Zależy, o, tylko od ciebie
Czy będziesz stąpać po dnie
Lub z głową w chmurach we śnie
Wrzuceni w siebie
Choć wiecznie płonie ten świat
To w sercu wierzę, że ja
Już się nie zmienię
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Niech z nieba spadnie na mnie wielki deszcz
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Jak wielka rzeka wpłyn i uratuj mnie
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Niech z nieba spadnie na mnie wielki deszcz
Więc przez płonący las przeprowadź mnie
Jak wielka rzeka wpłyn i uratuj mnie

